

ROZMANITOSTI.

Osud uměleckého díla. — Třicet dva roky a sice posledních 5 roků za pomoci zatím dorostlého syna pracoval polský malíř Jan Styka na obraze, ohromném do díle, znázorňujícím ukřižování Krista Pána. Pak měl to zadostučinění, že vytvořil, ne-li největší, tedy jednu z největších maleb celého světa a také se mu podařilo obraz výhodně zpeněžit. Právě se, že francouzský syndikát spekulantů zaplatil malíři za jeho dílo 600,000 franků. Syndikát pak vystavoval obraz po větších městech Evropy za nízké vstupné a když nadešla doba světové výstavy v St. Louisu, usnesl se syndikát poslati obraz do Ameriky poněvadž se předpokládalo, že obraz bude konati velkou přitažlivost. Byo ujednáno, že pozadí obrazu bude postaveno a dáno mu jméno Jerusalemský obraz bude umístěn uprostřed. Ale společnosti se naskytly veliké překážky hned při stvrbě pozadí a konečně prohlášen útek. Ale ani kdyby toho nebylo bývalo, nemohl být obraz vystavován, poněvadž přišel pozdě. Doprava se zdržela, tak že obraz přišel skorem až po výstavě, tak že ani nebyl dopraven do St. Louisu, poněvadž by to bylo bezúčelné. Tak připadli spekulanti na Chicago, poněvadž se pravilo, že v Chicagu jest jedna výstava za druhou. Jednoho deštivého dne v měsíci listopadu m. r. byl sem obraz dopraven a zůstal na zdejší celnici. Než mohl být rozbalen, muselo být vyhověno některým formalitám. Poněvadž obraz zde neměl zůstat, nebylo třeba platiti žádného cla, ale za to musela být stejná suma, jaká by se rovnala clu, složeno jako záruka, že obraz skutečně nezůstane ve Sp. Státech. Bylo ustanoveno \$2,000. A k složení sumy nabídl se ochotně celník sám, ovšem že pod podmínkou, že bude přijat za člena syndikátu vystavovatelů. Podmínka musela být chť nechtě splněna a teď mělo se začít s vystavováním. Ale nešťastnou náhodou se stalo, že návštěvníků nebylo dosti, aby se kryly výlohy spojené s vystavováním a o nějakém výdělku nemohla být teprv řeč. Poněvadž syndikát seznal, že by peníze na zpáteční cestu nestačily a celník, který složil \$2,000, chtěl, aby byly zaplaceny, musel zakročit soud. Ale v den dražby podáno pouze \$1,200 a soudce prohlásil dražbu za neplatnou a ustanovil novou. K té se sešlo také několik kupců, ale nejvyšší nabídka byla pouze \$450 a soudce zase dražbu zrušil a konečně při třetí dražbě prodán obraz za poněkud vyšší cenu dvěma obchodníkům. A tito hodlají rozřezati obraz na čtyři díly a udělati z něho oponu pro jisté divadlo. Tomu však se hodlá založený spolek opřít a doufá obraz koupiti a zachrániti pro nějaké museum.

Senátor Tillman v černošské káře. — Senátor Tillman z Jižní Karoliny přestoupil jednou zákon, pro který tak úsilovně pracoval. Asi před 5 roky zákonodárna státa toho přijala zákon, nařizující železničním společnostem zavedení zvláštních vozů pro bělochy a zvláštních pro černochoy. Brzy na to byla odhývána státní výstava v Columbia, které se chtěl sen. Tillman účastnit. Všechny vlaky tam jezící byly přeplněny. Systém čekání a nechtěje po celou cestu — 60 mil — státi, všechna místa byla již obsazena, vstoupil Tillman do jednoho vozu, pro černochoy vykazánoho a téměř prázdného a pohodlně se usadil. Než dlouho na to vstoupilo více černochohů do káry a jeden usednuv naproti senátoru, pravil: "Znáš

vás pane; navštěvoval jsem Benedikt kollej, když jste byl guvernérem." Tillman odpověděl, že ho to těší a že doufá, že nikdy neslyšel o něm nic závadného. "Ne, my černoši vás máme rádi, a někteří z nás jsou velmi nahněvaní ohledně různých vašich výroků. Ale vaše štěkání jest horší, než vaše kousání." Černocho na chvíli utichl, pak ale se zvláštním přimhouřením očí prohodil: "Guvernére, nemyslíte, že běloši by měli zachovávat zákony, které sami utvořili?" "Nepotřeboval jsem dalšího vybitnutí," dodává Tillman sám. "Chopil jsem se svého kuffíku se slovy: "Máte pravdu. Věřím v poslušnost zákonu; my bychom vám nedovolili jeti v káře pro bělochy vyhrazené, a nechcete-li, abych jel v káře pro vás, černochoy vyhrazené, tedy půjdu." A Tillman šel; dokončil cestu stoje na platformě káry pro bělochy vyhrazené.

Účastník historického výjevu loučení se Karla Havlíčka s rodinou. — Ve Štěkni žije na odpočinku p. J. Krejčí, rodák tamní a trafikant. Ve Štěkni narodil se roku 1829 a přešel r. 1851 od vojska k četnictvu, a byl přidělen četnické stanici v Ném. Brodě, kde jej Havlíček navštěvoval do četnických kasáren. Byl pak o něm četníkem, který poslušen daného rozkazu, vnikl s hejtmánem Voitem a komisařem Dederou do bytu Havlíčkova a asistoval při jeho zatčení. Na všechny podrobnosti tklivé scény té se velmi dobře pamatuje. Právě: Po půlnoci obdrželi jsme rozkaz od strážmistra, abych s přítelem Podhajským se odebral k Havlíčkovi. Doprovázeli nás dva ponoení. Zavazovali a zabušili na vrata. Za chvíli přijel kočár se dvěma pány. Odebrali jsme se do bytu Havlíčkova. Toho vzbudili a jeden pán podal mu listinu. Havlíček do ní nahlédl, nepromluvil a počal se oblékat. Zlil manželku, dítě a sestru a pravil: "S bohem, drahá manželko, vícekrát mne již nevidíš." Všichni plakali. Dojem byl uchvacující. Dali jsme se oba též do pláče a pro slzy nemohli jsme ani sejití. Vyprovodili jsme Havlíčka ke kočáru, podal mně ruku (neboť jsme byli dobří známí) a rozloučil se. Kočár pak ujížděl. Kam? nevěděl nikdo.

Japonská vynalézavost. — Zajímavým dokladem úskočnosti a zchytalosti Japonců, kteří dovedou pěkně vyvrátit na svoje učitele a obdivovatele evropské, jest spor o "vynález" japonského systému telegrafie bez drátu. U německé "Společnosti pro telegrafii bez drátu" představil se před několika lety jistý pan Kimura, legitimoval se jako japonský námořní inženýr a vyslanec japonské námořní správy a prohlásil, že japonské námořnictvo hodlá zavésti telegrafii bez drátu, on pak jest pověřen úkolem, studovati tři systémy: Marconiův, Braunův a Slaby-Areo. Naznačil, že jeho doporučení bude rozhodující. Ježto tedy byla vyhlídka na velkou objednávku, rozhodla se společnost poskytnouti panu Kimurovi všemožnou příležitost ke studiu systému jiskření na dálku tím spíše, že by nebylo nic platno něco tajiti, v Japonsku nemají pat. zákon, a nebyly také dosud uzavřeny dotyčné smlouvy s jinými státy; pan Kimura by byl mohl beze všeho aparáty koupiti a je v Japonsku nepodobovati. Celé týdny procházel nyní chytrý Japonec továrnou společnosti a kabelovým závodem na horní Správě a nic nebylo před ním skrýváno. Potom odešel do Anglie ke studiu tamějších Marconiových zařízení a odtud vrátil se do Japonska. Objednávka nedocházela, místo toho však sil-

lil jeden z inženýrů společnosti, působící v Číně, že viděl japonské válečné lodi opatřené telegrafii bez drátu, jejíž přijímač síť je právě tak zařizena jako síť společnosti. Byl na to yvzván, aby se odebral do Japonska a vyhledal pana Kimuru. Tento však pro něj "neměl času." Později došla z Japonska zpráva o veřejné přednášce, kterou měl profesor Asano o japonském systému telegrafie bez drátu a ke zprávě bylo připojeno šema aastrojeví. Jediným pohledem na tento výkres přesvědčil se odborník, že japonské šema je úplně totožné s Marconiovým. Pouze některé nepatrné změny byly učiněny, jež však mohou oklamati jen laika. Zástupcové společnosti mají proto podezření, že Kimura ze tří systémů "sestavil" systém vlastní. Jest však pochybné, zda bude možno nadaného japonského "vynálezce" stíhati, neboť, jak už shora zmíněno, nemají Japonci nijakých ochranných smluv s cizími státy.

Předplat'te se na Pokrok pouze \$1 ročně.

Popisná knížka o South Dakotě.

Nežli učiníte rozvah své cesty do South Dakoty, vyplatí se vám prohlédnutí si tuto knížku, popisující stát ten, jeho přednosti a výhody, právě vydanou

Chicago, Milwaukee & St. Paul dráhou.

Bude poslána zdarma všem, kdož se o ni zajímají. Poštovní lístek na níže udanou adresu vám ji dostane. Nedávne prodloužení železnice skrze Lyman Co., South Dakota, poskytuje neobyčejnou pfiiežitost. Kupte si lístek od vašeho místního jednatele, avšak trvejte na tom, aby vystaven byl na dráhu Chicago, Milwaukee & St. Paul.

F. A. NASH,
General Western Agent. **1524 Farnan St.,**
OMAHA, NEB.

PRAMEN ZDRAVÍ.

Kde naleznou nemocní své uzdravení?

**LÉKAŘSKÁ KNIHA
VŮDCE KU ZDRAVÍ.**

Jede-li nemocní a chce-li vědět jakou nemocí trpí a jak se jí zbavit, tato kniha, která pojednává o různých nemocích, a má zaslávaný prof. Dr. E. C. Collins napsal mnoho dobrých rad, které mu zachovaly zdraví. Kniha obsahuje všechna a potřebujete poslat pouze několik poštovních známek a budete mít užitečnou lékařskou knihu.

Po celé Americe mezi veškerými národy najdete početné lidi, kteří trpíce na různé, těžké a zdanlivě nevyléčitelné nemoce, chodili od doktora k doktoru, kupovali různé patentní v novinách a kalendářích vychvalované léky, psali na různé léčební ústavy a nikde nenalezli pomoci, ale všude museli draze zaplatiti, tak, že pouze své peníze ztratili!!!

DOKTOR NENÍ JAKO DOKTOR, to ať si každý dobře zapamatuje. Jeden studoval mnoho, druhý méně a mnohý pouze pro získání titulu. Tak se stalo, že mnohé léčební ústavy zde v Americe byly založeny lidmi, kteří se starali pouze o peníze nemocných nikoliv o jejich zdraví.

Kam tedy se obrátiti v případě nemoci? Na tuto otázku je lehká a jednoduchá odpověď: Nejlépe učiníte, když se obrátíte s plnou důvěrou na nejstarší a nejspolehlivější léčební ústav a to je:

Dr. Collins N. Y. Medical Institute,
140 W. 34th Street, New York, N. Y.

a dostanete tu nejlepší lékařskou pomoc a nejlepší léky, které nikde jinde nekoupíte. Toto jest jediný, jistý a bezpečný způsob jak možno docíliti úplného zdraví. Professor lékař v tomto ústavě proskoumá vaši nemoc dle popisu, a připraví vám léky, které vás jistě uzdraví jako uzdravily tisíce a tisíce jiných.

Čtete co piší uzdravení lidé o tomto ústavě.

Byl nemocen na ledviny.

Allentown, Pa., 21. Dubna '06.

Milý p. Doktore!
Vaše léky jsem spotřeboval a jsem se úplně uzdravil z bolesti v křtíu a ledvinách. Na dokaz pravdy, zasílám Vám svou poděkování, že jste mne vytrávil a připojil těchto několik řádků, které můžete uveřejnit v časopisech, aby krajany v případě nemoci věděli kam se mají obrátiti a pomoci. Váš oddaný
Jan Tomesh,
321 So. Yordana St., Allentown, Pa.

Vyléčená z nebezpečné plicní nemoci.

New Rockford, N. Dak., 8. Dubna '06.

Ctělý pane Doktore!
Věřím Vám dávám, že jsem poslední léky od Vás přijala s úmoru, které jsem dle úvodu užívala. Napsala jsem hned proto, že jsem chtěla zároveň poslat svůj poděkování, z kterého seznáte jak jsem zeslela. Před několika měsíci byla jsem tak nemocná a hubená, že bylo na mně kosoř vidět. Ani nevím, jak se Vám mám poděkovat. Je to mne zachránil od jisté smrti. Moji rodiče a já sama neměla žádné nádeje na vyléčení a přece vy jste mne uzdravil. Zůstávám Vám navždy vděčná.
Anežka Dušek, New Rockford, N. Dak.

Trpěl na záduchu (astmu) a bronchitidu.

Jackson, Minn., 4. Května 1906.

Velectěný p. Professore!
Výsledok mého léčení u Vás jest, že se cítím velmi dobře, kašel přestal, bolesti v prsou poměrně a léčky dýchání mne více neobtěžuje. Doumával jsem se, že dostávám současně nebo mi to každý říkal něco mne spáčil. Teď vyhlídám v tváři říkal něco mne přáčil se diví, jak jsem se mohl tak brzy uzdravit. Bude Vám povděčný po celý život za vaše vyléčení.
K děčím jsem dobře přítel přátel všch.
Henry Sirový,
Jackson, Minn.

Trpěl na chronický reumatizmus.

Ctělý pane Professore!

Kladu sobě za povinnost uvědomiti Vás a zároveň Vám poděkovati za dobrodiní, které jste mi prokázal, že jste mne vyléčil z Reumatizmu na který jsem trpěl několik roků. Nebyti Vašich léků a dobré rady, jsem přeuvědoměn, že bych trpěl nadále Reumatizmem. Chválá p. Bohu všechny bolesti mne opustily a tak veřejně chválím a doporučuji Vás co lékaře, který si toho právem zaslouhuje.
S děčím
Marko Lepetich, Oiga, La.

Vyléčená ze žaludeční nemoci.

Velectěný p. Professore!
Nemohu se zdržeti abych Vám nevyjádřila mé nejvděčnější díky za vyléčení a také choroby "dyspepsie" na kterou jsem byla 3 roky nemocná. Léčila jsem se u mnohých doktorů a lékařů a vše bez úspěchu, až když jsem se k Vám obrátila a pomoci dosáhla jsem zdraví. Prospěch byl to, že jsem se v tak krátkém času uzdravila, i bez osobní prohlídky. Já doporučuji Vás každému, kdo jest nemocen aby se obrátil pouze k Vám a pomoci. S hlubokou děčím
Marie Votraválová, New Berry Park, Cal.

Ze tyto listy a podobizny jsou pravé a ne vymyšlené, za to se každému ručí. Podobných poděkovacích listů dostáváme každý týden na stá ale jen některé s dovolením uzdravených lidí se uveřejňují v časopisech co ukázka.

Jako ty tisíce trpících bylo uzdraveno, tak jisto jest, že i vy můžete býti uzdraven třeba jste bydleli vzdalen na tisíce mil. Všetko co máte učiniti v případě nemoci jest: Vypište dokladně svůji nemoc a pošlete dopis na níže uvedenou adresu. Chcete-li obdržeti ty nejlepší léky, které nejsou nikde jinde k dostání a které jsou pro každého zvláště připravované, pište český na tuto adresu:

Dr. E. C. COLLINS,

MEDICAL INSTITUTE.

140 West 34th St., New York, N. Y.

(řední hodiny ve všední dni od 10 hod. ráno do 5 hod. odpo. V neděli od 10 hod. do 1 hod. odpo.)